

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v právnej veci žalobcu **S., a. s., L., X. P.**, IČO: X. proti žalovanému **S. S., a. s., S., X. B.**, IČO: X., o zaplatenie 5 783 373,69, eur (174 229 916 Sk) istiny a príslušenstva na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Obo 80/2009-644 zo dňa 27. augusta 2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 07. 07. 2009 č.k. 34Cb 59/2002-614 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 783 373,69 eur spolu s 15,76 % úrokom z omeškania od 19. 05. 2000 až do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v celkovej čiastke 53 515,56 eur na účet právneho zástupcu. V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie istiny 5 783 373,69 eur na základe ustanovenia článku 2.9 zmlúv o postúpení pohľadávok uzatvorených so spoločnosťami D. L. a C. N. T. L. z dôvodu, že žalovaný nemohol dňa 18. 05. 2000 disponovať s pohľadávkou 378 262 666,- Sk voči Všeobecnej a. s., pretože táto pohľadávka už v tom čase neexistovala, resp. nebola v dispozícii žalovaného. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že zmluvy o odplatnom postúpení časti pohľadávky, ktoré žalovaný ako postupca uzatvoril dňa 18.5.2000 so spoločnosťami D. L. a C. N. T. L. ako postupníkmi ohľadom postúpenia časti pohľadávky voči Všeobecnej a. s. sú v zmysle § 39 Obč.zák. neplatné. Rovnako ako od počiatku neplatný vyhodnotil súd aj nasledovný právny úkon, ktorým dňa 31. 07. 2000 spoločnosť D. L. postúpila na žalobcu časť pohľadávky žalovaného voči Všeobecnej a. s., vo výške 115 361 916,- Sk. Vzhľadom na znenie článku 2.9. Zmluvy o postúpení pohľadávky

uzatvorenej dňa 31. 07. 2000 medzi postupcom C. N. T. L. a postupníkom S. a. s. mal súd za to, že postupca postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 58 868 000,-Sk, ktorú mal voči žalovanému z titulu nesplateného záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o predaji akcií V. a.s., zo dňa 08. 05. 2000. Rovnakým spôsobom súd posúdil aj článok 2.9 Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 30. 10.2000 medzi postupcom D. L. a postupníkom S. a. s. Aj v tomto prípade súd konštatoval, že postupca postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 115 361 916,- Sk, ktorú mal voči žalovanému z titulu nesplateného záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o predaji akcií V. zo dňa 18. 05. 2000. Prejavy vôle zmluvných strán obsiahnuté v týchto článkoch súd vyhodnotil ako slobodné a vážne, určité a zrozumiteľné. So zreteľom na uvedené žalobe o zaplatenie istiny vyhovel a žalobcovi priznal tiež právo na úrok z omeškania vo výške 15,76 % p.a. z priznanej čiastky odo dňa nasledujúceho po uzavretí zmlúv o predaji cenných papierov.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 27.8.2009 č.k. 2 Obo 80/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení poukázal na to, že pre posúdenie dôvodnosti práva žalobcu je rozhodujúce vyriešenie otázky platnosti zmluvy o REPO obchode z 07. 12. 1997 v znení dodatkov 1 až 4 uzatvorenej medzi Všeobecná a. s., K. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, týkajúcej sa zaknihovaných cenných papierov a následne zmlúv o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 05. 2000 uzavretých medzi žalovaným ako postupcom a spoločnosťami D. L. a C. N. T. L. ako postupníkmi. Obchod zmluvou o tzv. REPO obchode mohol medzi subjektami formou prevodu platne prebehnúť iba na verejnom trhu, ktorými v zmysle § 8 ods.3 bola v tom čase Burza cenných papierov B. alebo RM Systém Slovakia. Predmetná zmluva zo dňa 07. 12. 1997 však nebola nikdy zákonným spôsobom registrovaná v Stredisku cenných papierov prostredníctvom Burzy cenných papierov, uskutočnila sa len blokácia akcií na účte predávajúceho, čo vyplýva aj z potvrdenia Burzy cenných papierov zo dňa 02. 11. 2005. K zavŕšeniu prevodov cenných papierov registráciou v stredisku ani u prevodu cenných papierov – verejne obchodovateľných akcií emitenta V., a.s. v počte 1 756 098 ks, v nominálnej hodnote 1 000 Sk/akcia, ISIN: C. v prospech majetkového účtu žalovaného vedeného v stredisku cenných papierov /neskôr Centrálného depozitára/, ani k spätnému prevodu v prospech majetkového účtu Všeobecnej a.s., K. nedošlo. Keďže išlo o verejne obchodovateľné cenné papiere – akcie musel byť obchod povinne uzatvorený cez verejný trh – t.j. cez burzu ako organizátora verejného trhu a podľa oznámenia Centrálného depozitára CP SR, a.s. z 27.8.2007 takýto obchod nebol registrovaný v stredisku.

Z uvedených dôvodov ku kúpe cenných papierov ani ku spätnej kúpe z takto uzatvorenej zmluvy o REPO obchode nedošlo a pohľadávky z tejto zmluvy následne nemohli byť ani predmetom zmlúv o postúpení pohľadávky uzatvorených žalovaným – S. S., a.s. ako postupcom a spoločnosťami D. L. a C. N. T. L. ako postupníkmi zo dňa 18.5.2000. Z tohto primárneho dôvodu žalovanému nemohlo vzniknúť právo na zaplatenie odplaty za postúpené pohľadávky a nemohlo dôjsť preto ani k platnému započítaniu pohľadávok na zaplatenie odplát podľa dvoch zmlúv o započítaní uzatvorených dňa 18. 05. 2000 so spoločnosťami D. L. a C. N. T. L.. Z týchto dôvodov sa stotožnil odvolací súd so závermi súdu prvého stupňa, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu uznal správne aj platnosť postúpenia pohľadávok vyplývajúcich z dvoch zmlúv o kúpe akcií uzatvorených dňa 18. 05. 2000 medzi D. L. a C. N. T. L. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim na základe série postúpení podľa bodov 2.9. zmlúv, a to v časti pohľadávok zo zmluvy o postúpení časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom D. L. a postupníkom S., a.s. uzatvorenej dňa 30. 10. 2000 na pohľadávky vo výške 115 361 916,- Sk voči S. S., a. s. z obchodu – predaja akcií uzatvoreného postupcom dňa 18. 05. 2000 so žalovaným /bod 2.9./, zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T. a. s. a zo zmluvy o postúpení časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom C. N. T. a postupníkom S., a.s. uzatvorenej dňa 31. 07. 2000 na časť pohľadávky vo výške 58 868 000,- Sk voči S. S. a.s. z obchodu – predaja akcií V. uzatvoreného postupcom dňa 18. 05. 2000 so žalovaným /bod 2.9./, zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T., a. s., z ktorých jednoznačne vyplýva právny nárok žalobcu uplatnený v žalobe. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie z dôvodu, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f O.s.p.) a ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm.b/ O. s. p.). Je toho názoru, že odvolací súd sa nevysporiadal s formálnym nedostatkom výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa (absenciou identifikácie priznaného úroku z omeškania), minimálne pre ktorý nedostatok mal byť rozsudok súdu prvého stupňa zrušený. Má tiež za to, že v zmysle ust. § 214 ods.1 písm.c) O. s. p. boli v danom prípade splnené podmienky nariadenia pojednávania pre dôležitý verejný záujem, a to jednak s ohľadom na spravodlivú ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, ako aj s ohľadom na celkovú výšku priznanej sumy a taktiež na charakter účastníka konania – žalovaného, ktorý je peňažným ústavom a ktorý podniká na základe licencie vydanéj

Národnou bankou Slovenska a jeho úlohou je i spravovať a chrániť vklady vkladateľov. Podľa žalovaného mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tiež tým, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s tým, že skonštatoval tvrdenia a právne závery prvostupňového súdu a nezaoberal sa skutočnosťami, ktoré namietal žalovaný v odvolaní. Odvolací súd mal podľa žalovaného nariadiť pojednávanie aj z toho dôvodu, že vo svojom rozhodnutí sa odchýlil od právneho názoru, ktorým prezentoval vo svojom prvom rozhodnutí v predmetnej veci, čím žalovanému tiež odňal možnosť konať pred súdom, pretože žalovaný vychádzal z pôvodného právneho názoru odvolacieho súdu, ním sa riadil a argumentoval v ďalšom konaní, avšak tento právny názor bol následne odvolacím súdom, ako bez nariadenia pojednávania a tiež bez poskytnutia primeraného a presvedčivého odôvodnenia takého postupu zmenený. Podľa žalovaného mu postupom ako súdu prvého stupňa, tiež i súdu odvolacieho, bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že tak prvostupňový, ako aj odvolací súd, sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali jednak so všetkými dôkazmi predloženými žalovaným, na tieto neprihliadali a následne v zmysle opomenutia týchto dôkazov vec nesprávne právne posúdili. Na základe týchto dôvodov navrhuje žalovaný rozsudok odvolacieho súdu ako i súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu považuje dovolanie za neprípustné, pretože žalovaný namietá, že rozhodnutie oboch súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, z ktorého dôvodu je však dovolanie s poukazom na ust. § 238 ods.3 O. s. p. neprípustné. K dôvodu uplatnenému v zmysle § 237 písm.b) O. s. p. uviedol, že vecná legitímácia účastníka, či už aktívna alebo pasívna je z hľadiska prípustnosti dovolania právne irelevantná, a je treba ju odlišovať od spôsobilosti byť účastníkom konania, a preto tento dôvod prípustnosti nie je daný. Tiež je toho názoru, že žalovanému bol „dožičený“ spravodlivý proces a rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania nebol porušený zákon. Neobstojí tiež námietka žalovaného, že odvolací súd sa údajne odchýlil od právneho názoru vysloveného v tejto veci, nakoľko žalovaný poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý nebol vydaný v tomto konaní, s vecou nesúvisí a skutkovo ani právne nie je identický. Z týchto dôvodov podľa žalobcu prípustnosť dovolania žalovaného nie je daná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.2 O. s. p.) pri skúmaní podmienok konania (§ 103 O. s. p.) z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov

zistil, že žalobca bol dňa 24. 11. 2010 vymazaný z obchodného registra ex offio. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 3K/4/2010-105 zo dňa 30.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 08. 2010 súd konkurzné konanie pre nedostatok majetku dlžníka S., a. s., so sídlom S., X. P., IČO: X. zastavil.

Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O. s. p.).

Podľa ust. § 107 ods. 4 O. s. p. ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Zánik žalobcu ako právnickej osoby sa v danom prípade spravuje ust. § 68 ods.1 Obchod.zák., t.j. dňom výmazu z obchodného registra.

V danom prípade žalobca počas dovolacieho konania zanikol bez právneho nástupcu, a preto dovolací súd podľa § 107 ods.4 v spojení s ust. § 243c O. s. p. dovolacie konanie zastavil

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.